

De unde vii

Dan Lazarescu

De unde vii înfrigurată iarnă
Cu neaua ta și viscolele tale?
Cum îți arăți, de peste culmi, mustața
Înmărmuresc și păsări și izvoare.

Parcă o vrajă a tăcerii se întinde
Sub mantia-ți de zeități dalbă
Cu flori de gheață magic dăltuite
În fulgi purtați la gâtul tău ca salbă.

Ne știm de-atâta vreme și azi încă
Mă tot uimești cu farmece aduse
De pe la nordul veșnicilor ghețuri,
Îmi spui mereu povești ce n-au fost spuse.

Și te ascult, cuminte, lângă sobă
Cum cânți cu suiere de vânt pe coastă
Și ațipesc din când în când... de tihna
Ce-o-ngheață gerul tău în graba noastră.